

for en Opmudring i Maj i Aar. Arbejdet varede ca. 10 Dage, og vistnok efter de Regler, hvorefter der betales andre Steder, har man maattet betale Olie, Kul og de forskellige Ting, som skal bruges til Maskinen, og det har andraget 4 000 Kr. Men jeg har paa Regningen, der for øvrigt ikke er meget specificeret, fundet en Post, som jeg gerne vil gøre opmærksom paa. Der staar opført ca. 990 Kr. i Overarbejdspenge. Da jeg fik den Regning at se, henvendte jeg mig til Havnefogeden og spurgte, om ikke Sandpumperen eller Sandsugereren, som havde arbejdet dernede i disse 9 Dage, havde arbejdet baade Nat og Dag. Nej, den havde kun arbejdet den normale Tid; somme Tider kunde der gaa en halv Times Tid, ved at man maatte sejle et Stykke ud i Sundet og faa den aflastet. Ca. 10 Kr. pr. Dag til hver Mand hver eneste Dag forekommer mig dog at være en ret betydelig Udgift til Overarbejdspenge. Jeg vil bede den højtærede Minister se lidt paa dette Forhold med Overarbejdspengene og se at faa det rettet. Thi Havnefogeden sagde: Vi tør ikke sige noget, vi er ængstelige for, at det skal blive nægtet os at faa Sandpumperen en anden Gang, derfor maa vi tie og betale. Jeg vil gøre denne Henstilling her fra denne Plads og bede den højtærede Minister se lidt nærmere paa disse Forhold.

Ved de stærke Storme, der har været i den senere Tid, er der sket en Del Ravage ved Kattegatskysten; den offentlige Vej er blevet undermineret, Høfderne er blevet ødelagt paa flere Steder, og flere Boliger er gaaet i Løbet. Jeg vil henstille til den højtærede Trafikminister og den højtærede Landbrugsminister at undersøge disse Forhold.

Havnene ved Øresundskysten har ikke lidt saa stærkt ved de urolige Vejrforhold; de ligger mere i Læ. Men der er der andre Ulemper. Der er noget, Fiskerne kalder Pæleorme, som skal være meget slemme ved deres Havne. I Snekkersten har man en lille god Havn — ja, jeg vil egentlig ikke sige, den er god nu, men god kunde den blive. Repræsentanter for Fiskerne der har for en Tid siden været oppe hos Trafikministeren og søgt at faa en lille beskedne Bevilling paa 45 000 Kr. til Istand sættelse af Havnen. Man har ved Tilskud fra Kommunen og Amtet og ved Fiskernes egne Tilskud faaet samlet 45 000 Kr. Man mener ikke, man kan skaffe mere selv, og derfor har man henvendt sig til Regeringen om at faa de resterende 45 000 Kr. Disse Fiskere har aldrig før søgt at faa nogen Bevilling til Hjælp, og naar de denne Gang henvender sig derom, er det kun,

fordi Fiskeriet i Aar har været saa ringe og er slaaet fejl paa alle Punkter. Jeg henstiller saa indtrængende og varmt, som det er mig muligt, til den højtærede Trafikminister, at han søger at faa denne beskedne Sum med ind paa Finansloven inden tredje Behandling. Der trænges nemlig til, at den kommer hurtigt; thi faar vi en Isvinter, som det saa ofte sker, med Drivis op gennem Sundet, vil Havnen sikkert, saa medtaget som den er, være ganske uden Modstandskraft.

Fra Helsingør Kommunalbestyrelse har der foreligget et Andragende til den høje Regering og Rigsdag om at tage under Overvejelse, om ikke Helsingør, naar den nye Forsvarsordning skal træffes, kan faa Lov til at beholde sin Garnison. Jeg vil paa det varmeste slutte mig til denne Henstilling. Helsingør har altid haft Militær; og det Slot, der ligger deroppe, og som efter min Mening er Danmarks kønneste, har altid haft Militær omkring sig, og det vil lide paa flere Maader, dersom Militæret tages væk. Det høje Ting vil forstaa, hvor meget Garnisonsens Bevarelse betyder for Byen, naar selv en Kommunalbestyrelse, hvor Flertallet af Medlemmerne er Socialdemokrater, kommer til den høje Regering og Rigsdag og mod deres Program beder om at beholde Garnisonen.

Jeg vil gerne samtidig rette en anden Henvendelse til den højtærede Forsvarsminister i Tilslutning til den Opfordring, der er blevet rettet af det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) og flere andre om, at man skulde indkøbe Remontehestene herhjemme. I Frederiksborg Amt, hvor der drives en ret stærk Avl af Frederiksborgheste, har man fra Landbrugets Side anmodet mig om at gøre Ministeren opmærksom paa, at det for Tiden er meget vanskeligt at sælge Heste; man mener, det under disse Omstændigheder vilde være det rigtigste og sikkert ogsaa det billigste at købe Heste af vor egen Avl til Hæren, saa meget mere som Frederiksborghesten vist i alle Maader svarer til den Hestetype, Hæren har Brug for. Jeg vil nødig være med til at lade den Skrøne gaa videre, som fortælles fra enkelte Sider, at man holder saa fast paa dette Remontekøb i England, fordi der er dem, som gerne vil have denne lille Ferierejse. Jeg vil nødig tro, det er rigtigt, Folk finder jo paa saa meget; men at den Slags Ting fortælles, kunde fuldstændig afværges ved, at de Heste, vi har Brug for til Hæren, købes herhjemme.

Det ærede Medlem Hr. L. D. Ras-